

† 06 Μαΐου 2025

Ἑσπερινός Δευτέρας μετὰ τῶν Μυροφόρων

† Μνήμη τοῦ Ἀγίου καὶ δικαίου Ἰώβ.

† Μνήμη Σεραφείμ Ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς

† Σοφίας Ὁσίας τῆς ἐν Κλεισούρα Καστορίας

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

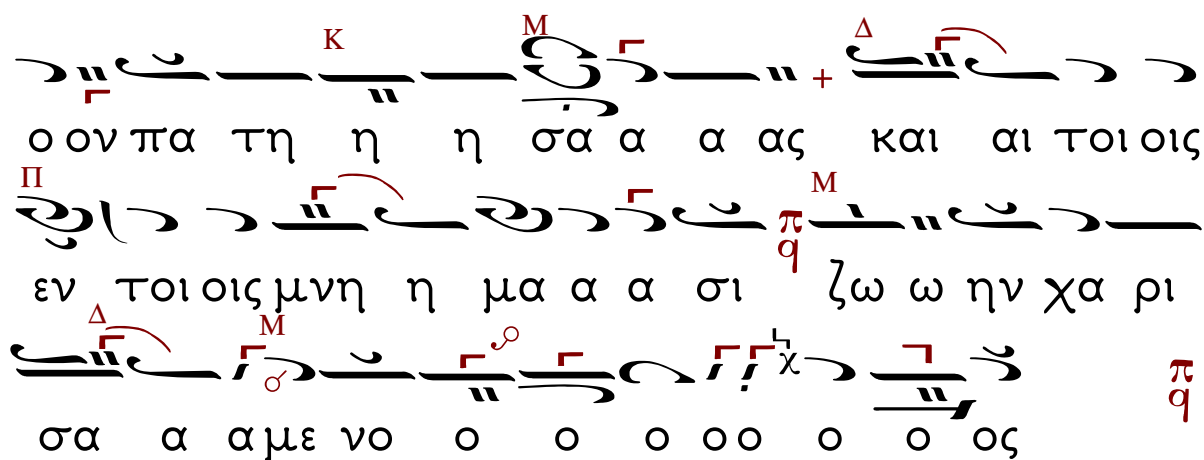
Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πα̣̣̣̣̣̣

Χ̣̣̣̣̣̣ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ νε
κρω ω ων θ̣̣̣̣̣̣α να α τω θ̣̣̣̣̣̣α α να α το ο ον
πα τη η η σα α α ας και αι τοι οἰς εν
τοι οἰς μνη η μα α α σι ζω ω ην χα ρι
σα α α με νο ος

χ̣̣̣̣̣̣ Ἀπαξ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καὶ δις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Τὸ τρίτον. χ̣̣̣̣̣̣

Χ̣̣̣̣̣̣ρι στο ος α νε ε στη η ε εκ
νε κρω ω ων θ̣̣̣̣̣̣α να α τω θ̣̣̣̣̣̣α α να α το

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ
Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσει δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,
ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ

κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρουόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,

ὄν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ

εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ
κάθε αἵτησι]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,
καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης,

πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

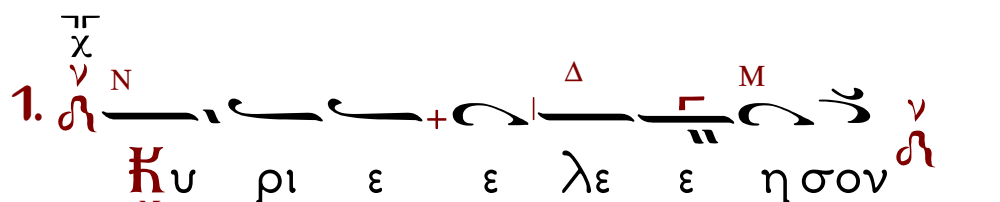
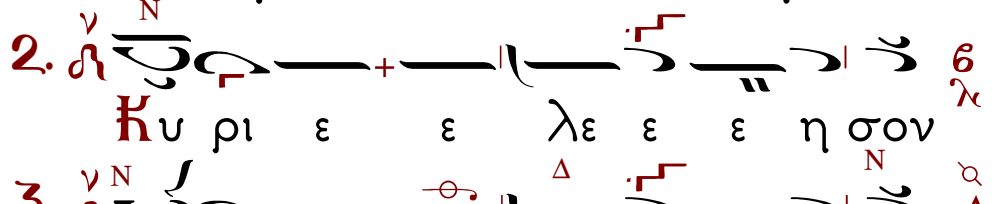
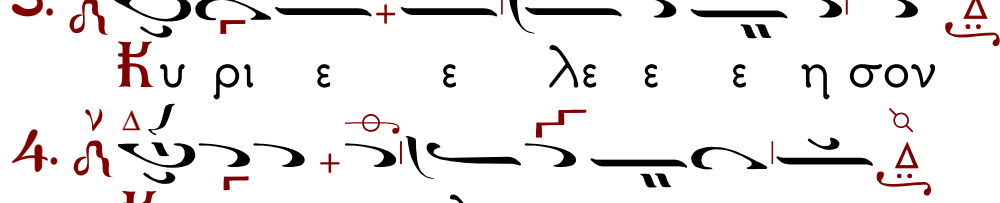
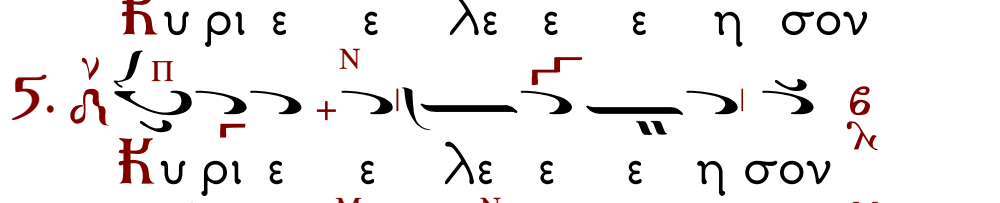
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Ο**ὶ, Κύριε.

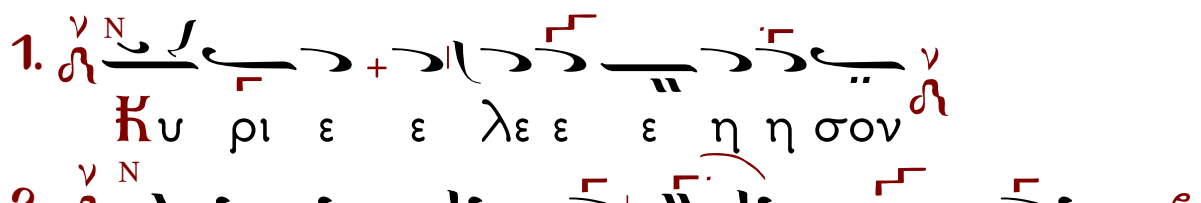
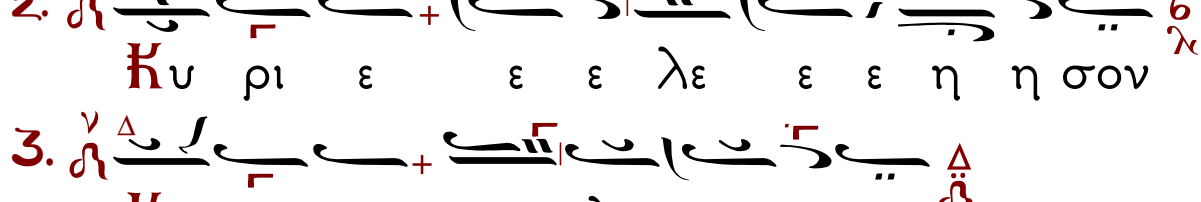
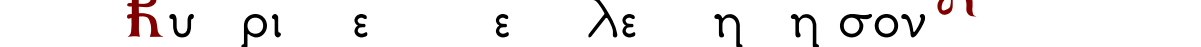
ΙΕΡΕΥΣ: **Ο**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **ΧΟΡΟΣ:** **Α**μήν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' α' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ ^Μ
^Α ^Γ ^Π
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γ

5. ^ν ^Ν ^Π
^Α ^Γ ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

6. ^ν ^Ν ^Γ
^Α ^Γ ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

7. ^ν ^Γ
^Α ^Γ ^Π
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ

8. ^ν ^{Δ-Θ}
^Α ^Γ ^Π
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ

9. ^ν ^Δ
^Α ^Γ ^Π
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ

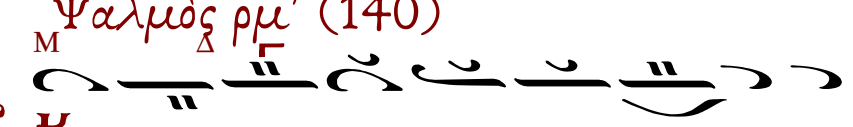
10. ^ν ^Ν ^Π ^Δ
^Α ^Γ ^Π ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π

11. ^ν ^Ν ^Δ ^Ν
^Α ^Γ ^Π ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^ν

12. ^ν ^Ν
^Α ^Γ ^Π
 Γ ο ι Κυ ρι ε ^ν

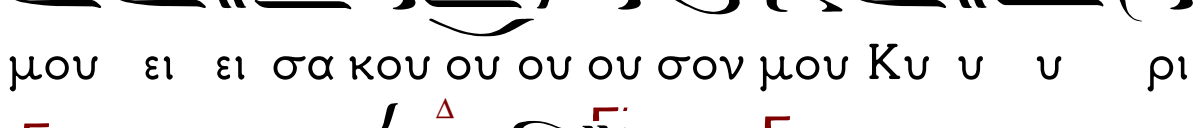
Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπυχηρὰ στ'.

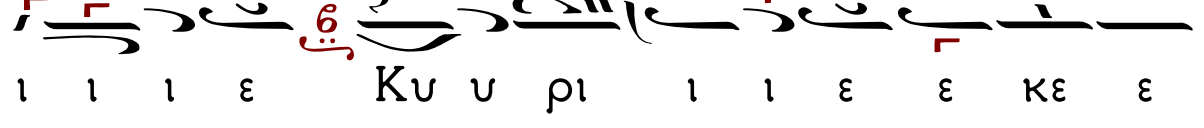
Ψαλμὸς ρμ' (140)

Ἦχος Δι'

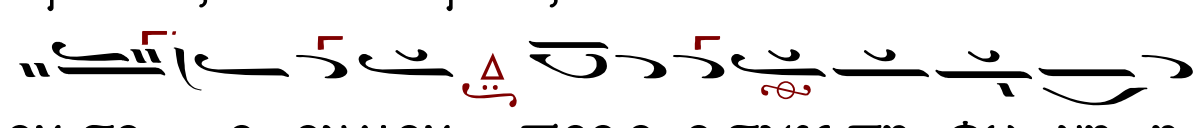
Κυ υ υ ρι ε ε κε κρα α

ζα προς σε ει σα α ακου σο ο ο ο ον

μου ει ει σα κου ου ου σου μου Κυ υ υ ρι

ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι ε ε κε ε

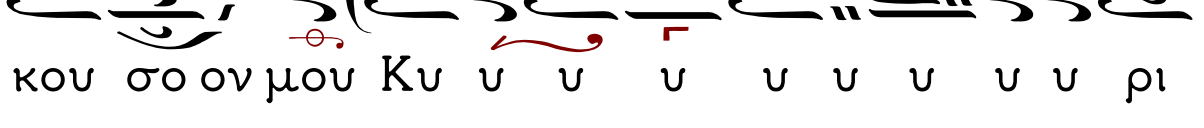
κρα α ζα α α προς σε ει σα α α ακου

ου σο ο ον μου προ ο ο σχες τη φω νη η

η η τη ης δε η σε ωω ω ως μου εν τω

κε κρα γε ναι αι με ε ε προς σε ει σα

κου σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι

ε

^Δ
 Κατευ θυν θη η ητω ω η η προ σευ
 χη η η η η η μου ως θυ μι ι α α α
 α μα α ε ε ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου
 ε ε ε πα αρ σι ις των χει ρω ω ω ων
 μου θυ σι ι α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου
 σο ον μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι
 ε

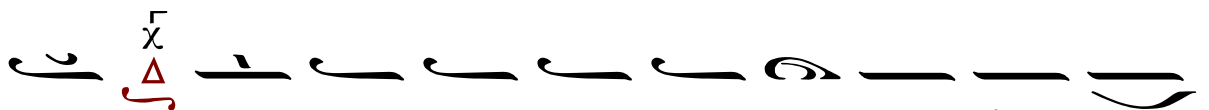
Σπικηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

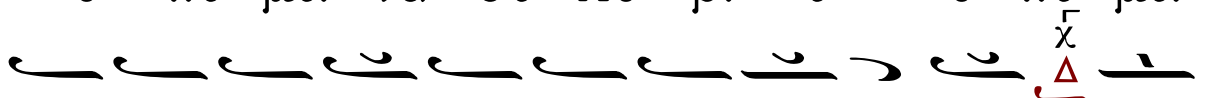
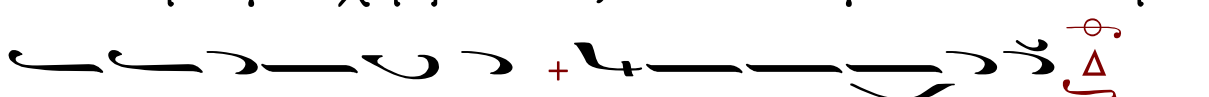
Ἦχος Δι

Στίχος. ^{χ^Μ}
 Ε αν α νο μι ας πα ρα τη
 ρη σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε

 ται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος

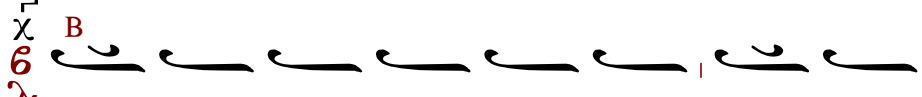
 ε στιν

Οτε, Μυροφόροι σε Χριστέ, λίαν τὸ πρωὶ ἐπεζήτουν, τὴν τῶν ἀπάντων ζωὴν, μύρα καὶ ἀρώματα, ἔχουσαι ἤρχοντο, καὶ τῷ πόθῳ δακρύουσαι, ἤκουον ἐκ τάφου, νεανίου λέγοντος· Παύσασθε κλαίειν, ὅμως, τῇ ὑμῶν σωτηρίᾳ, χαίρουσαι βοήσατε πᾶσιν· Ὅτι ἐξεγήγερται ὁ Κύριος.

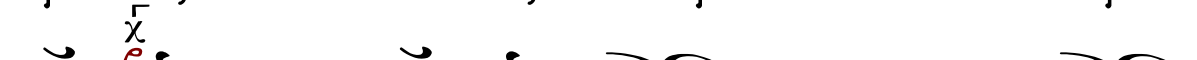
Σπῆχος.
 νε κεν του ο νο μα τος σου
 +
 υ πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει

 νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ

 πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον Κυ ριον

Ισμεν, ὦ εὐσχήμων Ἰωσήφ, σὲ Χερουβικὸν καθὼς ἄρμα, τὸν Βασιλέα Χριστόν, ὧμοις σου βαστάζοντα, Σταυροῦ κατάγοντα. Μακαρίζομεν

Εἶτα ψάλλομεν
 Σπικηρά Προσόμοια τῆς Ἀγίας
 Ὑψος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι
 Ὑψος Ἰ^{τος}

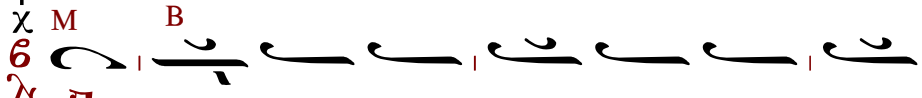
Σπῆχος. ^{χ^Γ}_λ ^B
 0 τι πα ρα τω Κυ ρι ω

 το ε λε ος ⁶_λ και πολ λη παρ αυ τω λυ

 τρω σις ⁶_λ και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα

 ηλ ^{χ^Γ}_λ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

 του ⁶_λ

Πόντου νέον ὠράϊσμα, τῆς Ἀρδάσσης
 ἐκβλάστημα, καὶ τῆς Τραπεζοῦντος ὄλβε
 πολύτιμε, ὁδῶ πικρᾶ ἠκολούθησας, πατρώας
 ἐστίας σου, χωρισμοῦ καὶ εἰς τὴν γῆν,
 Μακεδόνων κατήντησας, Μῆτερ ἔνδακρυς, τὴν
 φιλόξενον ἦνπερ καὶ σῶν πόνων, καθηγίασας
 ἰδρωσι, Σοφία τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν.

Σπῆχος. ^{χ^Γ}_λ ^M ^B
 Ἀι νει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ε ἴνη ε παι νε σα τε αυ τον παν
τες οι λα οι

Τὴν ἐστίαν τὴν αὐλῆον, τοῦ σεμνείου
προέκρινας, τῆς Κλεισούρας κλίνην καθάπερ
ἄνετον, ἐν ἣ τὴν σάρκα ἀνέπαυες, Σοφία τὴν
βρότειον, ἀσκουμένων γυναικῶν, θεοσόφων
ἀκρώρεια, καὶ θησαύρισμα, ἀρετῶν
ψυχοτρόφων ὅθεν πάντες, σὲ τιμῶντες τοὺς
καμάτους, τοὺς νυχθημέρους σου σέβομεν.

Σπῆχος. **Ο** τι ε κρα ται ω ἴη το
ε λε ος αυ του εφ η μας και η α
λη θει α του Κυ ρι ου με νει εις τον αι
ω να

Λσθενείας τῆς φύσεως, τῆς θηλείας
ἡλόγησας, ἀνδρικῶ φρονήματι καὶ τὴν σάρκα
σου, παννύχοις στάσεσι τήξασα, ἐπτέρωσας
πνεῦμά σου, πρὸς τὸν Ὑψιστον Θεόν, τὴν Αὐτοῦ

θείαν σύμμαχον, ἐν ἀγῶσί σου, Παναγίαν
Μητέρα θεοφόρε, ὑπερένδοξε Σοφία,
Κλεισούρας σέμνωμα ἔχουσα.

Δόξα τῆς Ἀγίας

Ἦχος λ π Πά.

Π
π
Δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι

Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα α α

τι

Π
π
Φο ο βον Θε ε ου εν τη καρ δι ι ι

α α σου ε ε ε χου ου ου σα τον

σο φι ι ι ι ζο ο ο ον τα τους αν θρω

ω ω ω πους κα τη ηυ θη η νας τα δι α

βη η η μα α τα α α σου εις εν το λω ων

θει ω ων πλη ρω ω ω σιν Σο φι ι α

σκε ευ ος εκ λο γης δι ι ι αυ γε ε ε στα α

δι αυ γε ε ε σταα τον α γα πη η σα
 α σα γαρ υ περ πα α αν τας τον Κυ υ ρι
 ι ον και ως σε α αυ τον το ο ον πλησι ι
 ι ο ο τον πλησι ι ι ο ον σου ε
 κο πι α α ζεις α αυ τω τω καθ ε κα α
 στην υ πο σου ο ο ορωω με νω α ρε ε
 σκειν λο ο ο ο γοι οισ και αι αι πρα α α α
 α α α ζε ε σιν ευ α ρε στη η η
 σαα σαα ουν Θε ε ω και αν θρωω ποι οι
 οισ ση η η α α σκη η η σει και λο ο γω
 ων σου ου πα ρα μυ θι ι ι ι α η ζι

ω ω ω ω θης χα ρα ας ου ρα νων α τε
ε λε ε ευ τη η η του ου η ης και η μας
α ζι ι ι ι ω ω ω ω σον α πο λα
α α α α αυσαι τους σε μα ακαρι ι ι ζο
ο ο οντας

Καὶ νῦν τοῦ Πεντηκοστarioύ

Ἦχος Δι

και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω ω νων α α μην
 αι Μυ ρο φο ροι ορ θρι αι γε ε ε νο
 με ε ναι και το μνημα σου με τα σπου δη ης
 κα α τα α λα βου ου σαι ε πε ζη η
 η του ου ουν σε ε Χρι ι ι ι στε
 προς το μυ ρι σαι το α α α α χραν τον Σω
 ω ω μα α α α α σου και του Αγ γε
 λου τοις ρημα σιν ε νη χη η θει ει ει σαι
 χα ρο ποι α α α συ υμ βο ο ο λα

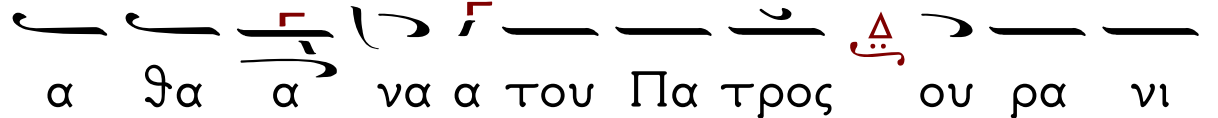
Α τοις Α πο στο ο ο ο λοις ε κη η η
ρυ υ υ υ υ τ τον ο τι α νε ε ε στη ο
αρ χη γος της σω τη ρι ας η η μων σκυ
λε ευ σα α ας τον θα α να α α τον τω
δε κο σμω δω ρου ου ου ου ου με ε ε ε
νος ζω ην αι ω νι ι ον και το με ε γα
ε ε ε λε ε ε ε ο ο ο ος

Εἰσοδος μετὰ θυματοῦ, «Φῶς ἱλαρόν».

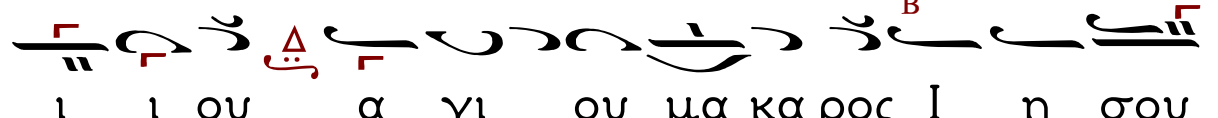
Ἦχος Δι

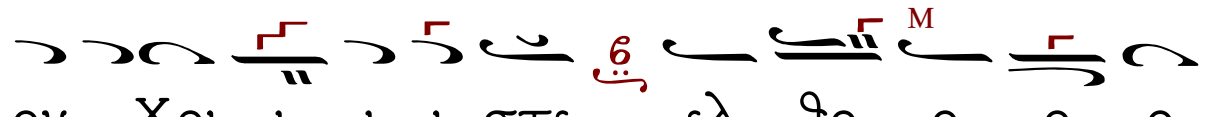
 Φως ἱ λαρὸν ἀ γι ας δο ο ο ζης

 α θα ἀ να α του Πα τρος ου ρα νι

 ι ι ου ἀ γι ου μα καρὸς Ἰ η σου

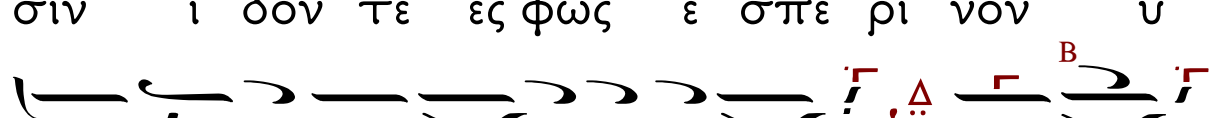
 ου Χρι ι ι ι στε ἐλ θο ο ο ο

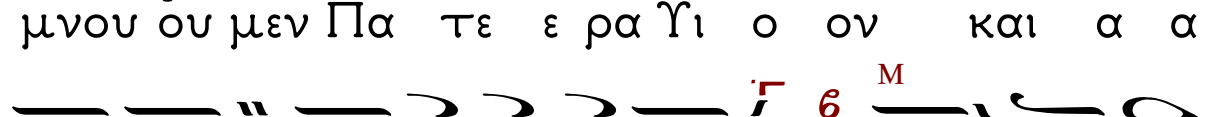
 ο ον τες ἐ πι ι την η λι ου δυ υ υ

 σιν ι δον τε ἐς φως ἐ σπε ρι νον υ

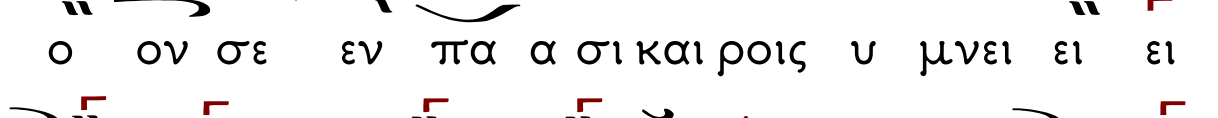
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα Υι ο ον και α α

 γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α ζι ο

 ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει

 σθαι αι φωναις αι σι ι αις Υι ε ε Θε ε ε

ου ου ζω η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α ζει ει

Προκείμενον.
Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.
Ἦχος δ'.

Ἦχος ᾠ̃ Δι̃

ᾠ̃
 Κυ̃ρι̃ ος̃ ει̃ σα̃ κου̃ σε̃ ται̃ μου̃
 εν̃ τω̃ κε̃ κρα̃ γε̃ ε̃ ναι̃ με̃ προς̃ αυ̃ το̃
 6 (Δίς)
 ον

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου.

Τὸ τρίτον. ᾠ̃
 Κυ̃ρι̃ ος̃ ει̃ σα̃ κου̃ σε̃ ται̃ μου̃
 εν̃ τω̃ κε̃ κρα̃ γε̃ ναι̃ με̃ προς̃ αυ̃ το̃ ο̃
 6
 ον

Εἶπα τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. λα΄ 10-31)

Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη. Θαρσεῖ ἐπ αὐτῇ ἢ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρυομένη ἔρια καὶ λίνον ἐποίησεν εὐχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὥσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δέ, αὐτῆς τὸν πλοῦτον. Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίनाις. Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο ὅτι καλὸν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πήχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ. Οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Δισσὰς

χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἐαυτῇ ἐνδύματα. Περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἥνικα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε καὶ, ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι, περιζώματα δὲ τοῖς Χαναναίοις. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως καὶ τάξιν ἐστείλατο τῇ γλώσσει αὐτῆς. Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγε. Τὸ στόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς καὶ νομοθέσμως, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέστησε τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ ἐπλούτησαν καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλὰ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλὰ ἐποίησαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαὶ καὶ μάταιον κάλλος γυναικός· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(κεφ. α, 1-10)

Ἀγαπήσατε δικαιοσύνην, οἱ κρίνοντες τὴν γην, φρονήσατε περὶ τοῦ Κυρίου ἐν ἀγαθότητι καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν, ὅτι εὐρίσκεται τοῖς μὴ πειράζουσιν αὐτόν, ἐμφανίζεται δὲ τοῖς μὴ ἀπιστοῦσιν αὐτῷ. Σκολιοὶ γὰρ λογισμοὶ χωρίζουσιν ἀπὸ Θεοῦ, δοκιμαζομένα τε ἡ δύναμις ἐλέγχει ἄφρονας, ὅτι εἰς κακότεχνον ψυχὴν οὐκ εἰσελεύσεται σοφία, οὐδὲ κατοικήσει ἐν σώματι καταχρέω ἁμαρτίας ἅγιον γὰρ πνεῦμα παιδείας φεύξεται δόλον καὶ ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων καὶ ἐλεγχθήσεται ἐπελθούσης ἀδικίας. Φιλάνθρωπον γὰρ πνεῦμα σοφίας καὶ οὐκ ἁθώσει βλάσφημον ἀπὸ χειλέων αὐτοῦ, ὅτι τῶν νεφρῶν αὐτοῦ μάρτυς ὁ Θεός, καὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἐπίσκοπον αληθῆς καὶ τῆς γλώσσης ακουστής, ὅτι πνεῦμα Κυρίου πεπλήρωκε τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ συνέχον τὰ πάντα γινῶσιν ἔχει φωνῆς, διὰ τοῦτο φθεγγόμενος ἄδικα οὐδεὶς μὴ παροδεύσῃ αὐτόν ἐλέγχουσα ἡ δίκη, ἐν γὰρ διαβουλίαις ἀσεβοῦς ἐξέτασις ἔσται, λόγων δὲ αὐτοῦ ἀκοὴ πρὸς Κύριον ἥξει εἰς ἔλεγχον

ἀνομημάτων αὐτοῦ, ὅτι οὕς ζηλώσεως ἀκροᾶται
τὰ πάντα καὶ θροῦς γογγυσμῶν οὐκ
ἀποκρύπτεται.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

[Κεφ. Δ΄. 7-16]

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται· πολὺὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, καὶ ὢν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη, ἠρπάγη μὴ κακίαν ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἁμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἐν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (κώμῃ, πόλει) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον (ἅπαξ).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Γοὶ, Κύριε.

Ὁτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Γοὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἵη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου
εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δ

Η

Α να στα σι ις σου Χρι στε ε ε

Σω τηρ α πασαν ε φωτι ι σε τη η ην οι οι

οι κου ου με ε ε νην και α νε κα λε ε ε

σω το ο ι δι ι ι ον πλα α σμα παν το

δυ να με Κυ ρι ε ε δο ο ο ζα α α α

σοι

σοι

Δόξα τῆς Ἀγίας

Ἦχος λ' δι Νη

Ἄ ο ο ο ζα Πα τρι ι ι ι
 και αι Υι υι ω ω ω και α γι ι ω ω
 Πνε ε ε ε ευ μα α α α Πνεευ μα τι
 Ἄ γα α α α α α α α α αλλου
 ε ε εν Κυ ρι ι ι ι ι ω η της
 Κλει σου ρας πε ρι κλυ υ στος ος μα α αν δρα
 με σι ι τρι α αν ε ε χου ου σα την εν
 σοι οι οι α αρ τι α σκη σα σαν μη η + τε ε ε
 ρα Σο φι ι αν την ου ου ου ρα νο ο
 ο ο ο ου ρα νο ο φρο να αυ τη ης

ου ουν εν ευ λα βει α προσ πτυ υσ σο ο
 με ε ε νη η την θη η κην των πα νι ε
 ρων λει ει ψα α α νων την ως ο ολ βον πο ο
 λυ υ τι ι μον εν κο ολ ποι οis ε ε ε
 χου ου ου ου σα εν κα τα νυ υ υ υ υ
 ζει βο ο ο ο ο ο ο ο η η σον πι
 στων κα α τα φυ υ γη η η η η η των
 ε εν κλυ δω ω νι και ι α τρει ον ασ θε ε
 νου ουν των α α μι ι ι ι ι α α μι ι
 σ θον προ ο φ θα α σον και εκ κι ιν δυ υ
 υ υ νων λυ τρωσαι αι τη ην μα α αν δραν και

παντας τους ι κε ε ε τα α α α ας σου
 ως τα χι νη η παν των προ ο στα α α
 τι ις και εν θερμος προς Κυ υ υ ρι ι
 ι ι ον πρε ε ε ε ε σβει ει ει ει ρα
 α α α

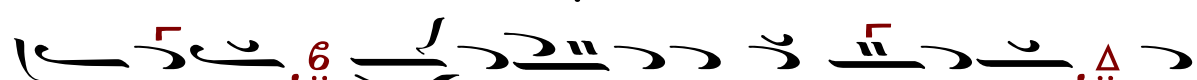
Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Δευτέρα μετὰ τὴν τῶν Μυροφόρων
ἐσπέρας, εἰς τὰ ἀπόστιχα.

 Καὶ νῦν νῦν καὶ αἱ εἰς τοὺς

 αἰ ὠνάστων αἰ ὠ ὠ ὠ νων αἱ ἀμην

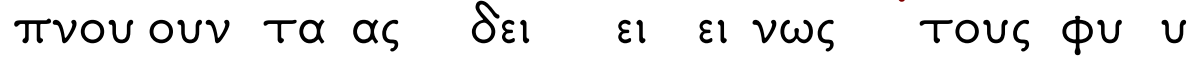
 Ἦτα μυροτοῖς δακρυῦσι Μαθητρι

 αἱ αἱ αἱ κίρνα ἅ τε ὁ λίθος κεκυλι

 σται ὁ τὰ ἀαα φος κε κε ε ε νω ὠ

 ὠ ὠ ται ἰ δε τε ε ε την φθοοραν τη

 ζω ἡ πα α α τη ἡ θει εἰ εἰσαν τας

 σφραγιδας μαρτυρουσας τη λα αυ γως

 πνου ουν τας δει εἰ εἰ νως τοὺς φυ

 λα α κας των α α α πει εἰ εἰ εἰ εἰ θων

το θνη τοον σεσωσταισααρ κι Θε ε ου
ο Α α α δης θρη η η νει δρα μουσαι
χα α ρα ει ειπα τε ε τοι οι οis Α α α
πο στο ο λois ο νε κρω σας Χρι στος τον
θα να α τον πρω το το κο ο ος εκ νε εκρων
υ μας προ α γει ει ει εις την Γα λι λαι
αι αι αι α α α αν

ΙΕΡΕΥΣ: **Ν**ῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὁ ἱερεὺς:

“Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

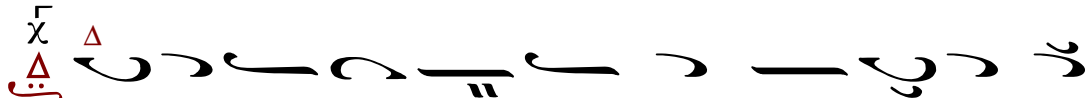
ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος Δι

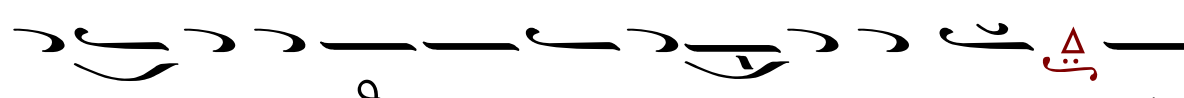
Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο
 του ζυ λου κα θε λων το α χραν τον σου Σω
 ω ω ω μα σιν δο νι κα θα ραι λη σας
 και α ρω ω μα σιν εν μνη μα τι και νω
 κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η με ρος α
 νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω
 το με γα ε ε ε λε ος

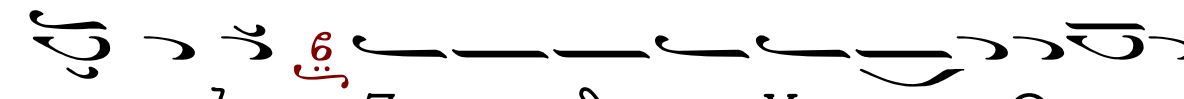
Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος β'.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον

 η ζω η η α θα α να τος το τε τον

 Α δην ε νε εκρω σας τη α στρα πη της Θε

 ο τη τος ο τε δε και τους τε θνε ω τας

 εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη σας πα

 σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε

 κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η

 μων δο ο ο ζα σοι

Ἀπολυτίκιον. Ὦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Προσευχῇ χαμευνία πολλαῖς στερήσεσι,
κακοπαθείαις νηστείαις, καὶ ἀγρυπνίαις Χριστῷ,
εὐηρέστησας Σοφία παναοίδιμε, σὲ τῷ σοφίας
ἀληθοῦς, ἀναδείξαντι φανόν, καὶ λύχνον
λαμπρῶν χαρίτων, ὅθεν ὡς πρέσβειραν θείαν,
Κλεισούρας σέμνωμα τιμῶμέν σε.

Ἀπολυτίκιο τῆς Ἁγίας. Τὸν συνάναρχον Λόγον...

Δόξα Πατρὶ... Ὦχος πλ. α΄ Πα

Προσευχη χαμευνι απολλαις στερησε
σι κακοπαθειαις νηστειαις και αγρυπνι
ιαις Χριστῷ ευηρεστησας Σοφια
παναοιδιμε σε τω σοφιας αληθους
αναδειξαντι φανον και λυχνον λαμπρων
χαριτων οθεν ως πρεσβειρανθειειαν
Κλεισουρας σεμνωμα τιμωμεν σε

Καὶ νῦν...^χ^M
^ΔΤαῖς Μυροφόροις γυναι
^Δξι παρτομνημαεπιστας ^Bο Ἀγγελος
^Δε βοοοοο α ^Mτα μυροτοις θνητοις υ
^Δπαρχειαρμο ο δι α ^MΧριστος δε δι αφθο
^Bρας ε ^Δδειχθη αλλοτριος ^Δαλ λα κραυγασα
^Δτε α νεστη ο Κυ υ ρι ος ^Δπα ρεχων
^Mτω κοσμω το μεγα ⁺ε ε ε λε ο ο ος ^Δ

ΙΕΡΕΥΣ: **Σ**οφία!

ΧΟΡΟΣ: **Ε**ὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Ἀ**μήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγία αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ**) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Υ**περαγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Τ**ὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: **Δ**όξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Ἀναγνώστης: **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν..., **Κ**ύριε ἐλέησον (γ'), **Π**άτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: **Ὁ** ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας Αὐτοῦ

μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ Χορός: Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»

τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.